

להתעדן באהבתך

אלול

כי תצא

גליון

81

תשע"ה

העלון טעון גניזה ♦ אין לקרוא בשעת התפילה!

העלון בחסות רשת הכוללים "תפארת יוסף ובנימין" ב"ב ופ"ת בראשות הרה"ג נצח מהצרי שליט"א

קריאה של חיבה

ולא סתם קריאה משגר אלינו אבינו שבשמים... קריאתו - קריאה של חיבה היא, ובלשון חיבה היא נאמרת: "פתחי לי אחותי, רעייתי, יונתי, תמתי!" רבי שמעון בר יוחאי אומר (במד"ר י"ב, ח') כי אלמלא ירד לעולם הזה אלא בכדי לשמוע דברי חיבה שהקב"ה מרעיף על ראשם של ישראל - די היה לו בכך! איזה אושר נפלא זה לידע כי מלך מלכי המלכים, הרם מעל רמים - מחבב אותנו ורוצה בנו! ולא פעם אחת בלבד זוכים אנו לקריאה זו של חיבה - אלא בכל יום ויום: "קול דודי דופק!"

עלינו לטמוח בחודש זה כי הקב"ה מתגעגע אלינו

הגרח"י משקובסקי סיפר על אדם מפורסם, שלמד בזמנו בישיבת פוניבז', ובעקבות משבר שפקד אותו, עזב את הישיבה, והלך לצבא. האיש לא היה טיפוס מקולקל מטבעו, אבל חבריו שידעו שהוא בצבא, לא רצו יותר לדבר עימו, ונתקו עימו כל מגע.

הוא הרגיש את עצמו בודד, ולבד מכל מה שעבר עליו, והעובדה שעזב את היכל הישיבה, ציער אותו המצב הזה שאיש לא רצה לשוחח עימו. אביו ואמו עוד היו בחיים, אבל לא היה לו שיח ושיג עמיהם.

והנה, יום אחד בהיותו במחנה הצבאי, הודיעו לו שהגיעה עבורו גלויית דואר, והוא יכול לקבלה במשרד.

תמה האיש: מי יכול לשלוח לי גלוייה? מי הוא זה שעוד לא שכח ממני לגמרי? הרי אף אחד לא רוצה לדבר איתי!

הוא ניגש למשרדי המחנה הצבאי, מקבל את הגלוייה, ומתפלא לראות את השם "שמואל" על מקום השולח.

בן הישיבה לשעבר, ניסה לאמץ את זכרונו אם היה לו פעם חבר בשם שמואל, ולא נזכר. בשום אופן לא יכול היה להעלות בדעתו איזה שמואל שלח לו את המכתב.

הוא פותח, וכמעט מתעלף מרוב התרגשות. קורא. ומתחיל לבכות: "יקירי ואהובי, לאן שלא הגעת, איפה שאתה נמצא, אני רוצה לפגוש אותך ולשוחח אתך." על החתום: שמואל רוזובסקי."

למרות שהיה אסור לו לצאת מן המחנה באותה שעה, לא יכול היה לעמוד מול פרץ רגשותיו. החייל פשוט ברח מהמקום בו היה ברמת גן, עלה לישיבה, פגש את ראש הישיבה האהוב, שכ"כ המתין לו, והקדיש עבורו לילה שלם כדי לשוחח עימו על כל הבעיות.

והתוצאה: החייל עזב את הכל, וחזר לישיבה.

אנחנו מתרגשים לשמוע סיפור שכזה, מתפעלים מהלב הרגיש של הגר"ר שמואל רוזובסקי זצ"ל, ולא זוכרים שכל אחד מאתנו מקבל מכתב דומה, בפרוס ימי חודש אלול, מהקב"ה בכבודו ובעצמו.

גם הוא קורא לנו אז, בחיבה גלויה, ומבקש מאתנו בתחנונים - "איפה שאתם נמצאים, לאן שלא התדרדרתם, צאו מהבוץ, אני רוצה אתכם שוב לידי, בואו אליי, בואו, רק תבואו..."

ומדוע אין אנחנו מתרגשים?

כי יש לנו טעות יסודית בהבנת מהותו של חודש אלול. אנחנו סבורים שאלול הוא תחילתם של הימים הנוראים, וממילא יש לנו קושי לקלוט את הרחמים הגדולים המושפעים עלינו בחודש זה, שבו הקב"ה מתקרב אלינו, ומגלה לנו שיא של חיבה, שיא של ידידות, עד שממש אפשר לטבוע ב"ים הרחמים" של אלול...

הגאווותן מתפאר בלבוש מלכות שמים

סח הגר"י גלנסקי זצ"ל: סיפר לי הרב מפוניבז' זצ"ל, שפעם פנה אליו

כאשר עדיין אלול אפשר לשנות את הגזירות בקלות

סיפר הרב פינקוס זצ"ל, פעם אחת הביאו לאופקים קרוואן בנוי לצורך בית כנסת. הקרוואן כלל בתוכו הכל. ממש רק לשים אותו ולהכנס להתפלל. הגיע מנוף ענק, וכאשר התקרב מספיק אל משטח הבטון, הרים המנוף את הקרוואן וכל האנשים שעמדו עזרו לו ב"עצות" קצת ימינה, קצת שמאלה, והנה כשכבר התקרב הקרוואן אל המשטח, ועדיין היה באויר, באמת דחפו האנשים קצת יותר ימינה וטיפה לסובב, ואז נחת הקרוואן. והמנוף פנה לדרכו לחיים טובים ולשלום.

בשעטו"מ כבדו את הרב לפתוח את הדלתות, והנה כשנכנסו פנימה, התברר ששמו את הקרוואן הפוך, וארון הקודש נמצא במערב. אנשים הסתכלו אחד על השני ולא ידעו מה לומר, עד שבא ילד קטן ואמר, מה הבעיה, תסובבו. כמו שמקודם ראיתי את הפועלים מזיזים?! אמרו לו חמודי, כל זמן שזה היה באויר אפשר היה לסובב, אבל עכשיו - זה מאוחר מדי...

אמר הרב פינקוס, למדתי שכל זמן שעדיין אלול ועדיין הכל באויר, אפשר לסובב את הגזירה בקלות יחסית. אפשר לעשות תשובה, אבל כשהגזירות כבר ינחתו, אז כבר יהיה מאוחר. "עורו ישנים משנתכם הקיצו מתרדמתכם".

כל הבריאה שמחה!

אמר פעם הגר"ש וולבה זצ"ל: אם היו שואלים אותנו חידה, מה הוא הזמן שכל הבריאה שמחה וחוגגת בו? היינו משיבים ואומרים שכך יהיה מן הסתם רק כאשר יבוא המשיח. ומה היא האמת? - "ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים ומלואו, יעלו שדי וכל אשר בו", ומתי? - "לפני ה' כי בא לשפוט את הארץ!"

המשפט של הקב"ה, מעורר את כל הבריאה לשמוח ולעלות! בניגוד למשפט בשר ודם, כשהש"ת יושב לשפוט את עולמו, הוא עושה זאת כדי שנזכה לחיים טובים יותר.

ולכן קורא הקב"ה לאדם שיבוא אליו, ויחזור בתשובה, כדי שיוכל להשפיע עליו את כל הטובות המובטחות.

את קריאת ה"אייכה" שהשמיע הקב"ה לאדם הראשון. לאחר שאכל מעץ הדעת, יש לפרש בשני אופנים. האחד: ראה. אדם, לאן נפלת. אתה, שלפני החטא היית מכה הגלגל חמה בעקבך, שמלאכי השרת רצו בקרבתך, ראה לאן הגעת עתה, בוא ותראה מה עושה עבירה אחת!

אבל יש עוד פירוש באייכה: "אייכה? אני מחפש אותך, איפה אתה? בוא אלי כי אני אוהב אותך ורוצה שתחזור. אייכה?!"

אם היינו מתייחסים כך לחודש אלול, היינו מחכים לו, לחודש זה, כבר מהקיץ, אולי אפילו מהחורף, והיה באמת איכפת לנו על כל יום ועל כל שעה של אלול.

הקב"ה מחפש אותנו בכל פינה, מבקש שנבוא אליו בחזרה. מאיפה שאנחנו נמצאים, גם אם הגענו אל המקום הכי גרוע שאפשר לחשוב, גם משם הוא רוצה אותנו, ופושט את זרועותיו כדי לחבקנו. על אחת כמה וכמה שאין אנחנו נמצאים במקום הגרוע ביותר.

"שובה ישראל" - אלו געועים של אבא. שובה ישראל, אבא קורא לך, רוצה שתחזור אליו. הוא פורש את שתי זרועותיו, ומחכה לך שתצא מן הבוץ, ותתחיל לחיות כמו בן אדם. באלול - קול דודי דופק, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי, שראשי נמלא טל. ואפשר לשמוע את ה"קול דודי" הזה! ממש אפשר לשמוע אותו בחלל האוויר.

והוא אינו פונה אלינו כפי שהיה ראוי לפנות אל מי שהמרה את רצונו. האבא האהוב פונה אל ילדיו וקורא להם: "אחותי רעייתי יונתי תמתי".

ואיך אפשר שלא לרוץ אליו?

'כתיבתם של חידושי תורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול, ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה.' (מדברי מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א)

הרוצים לזכות את הרבים בהפצת העלון, להנצחות ולתרומות, טל: 052-7179954

להערות, הארות והוספת חידושים: lehitaden@gmail.com

לקבלת העלון במייל-שלח בקשה ל: halachayomit@gmail.com

המלך אם יראה אחד מעבדיו - ומכל שכן את אחד השרים, על אחת כמה וכמה את ראש השרים - נכנס אל הטרקלין כשהוא לבוש בבגדי המלך! נכנס לחדר ההלבשה ועטה את אדרת המלוכה, חשב לראשו את הכתר, ונכנס כך לטרקלין המלוכה. מה יעשה המלך?! לא, איני מדבר עתה על העונש. אבל ודאי שלא ישאר עמו בטרקלין! יצא, או שוירה להוציא..."

והרמב"ן כתב באגרתו: ועתה בני דע וראה כי המתגאה בלבו על הבריות מורד הוא במלכות שמים, כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים, שנאמר: "ה' מלך גאות לבש" (תהילים צג, א)! מה הפלא, שהקדוש ברוך הוא אומר: אין אני והוא יכולים לדור כאחד!..."

"הפחץ חיים" זצ"ל ושאלו: "אמור לי, רבי יוסף, חז"ל אומרים שאין השכינה עוזבת שום יהודי, יהיה מי שיהיה ובאיזה מצב שיהיה: "השוכן איתם בתוך טמאתם" (ויקרא טז, טז), אף על פי שהם טמאים שכונה ביניהם. אז מדוע על המתגאה אומר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולים לדור כאחד (סוטה ה ע"א) ועוזבו? בעברות חמורות ומפורשות, בטומאה ובסאוב, לכל מקום שיגלה תגלה שכונה עמו. והמתגאה, גם אם מושלם הוא ומלא מצוות כרימון. אותו תעזוב?"

לא ענית, סיפר הרב מפוניבז', ידעתי שאשמע את התשובה. והשיבני: "הלא תבין. עבד שעובר על רצון המלך, יענש. אבל איך יגיב

סיפור לשבת

"פוקח עיוורים" לעיוורת מלידה...

הגיע לדינינו סיפור מדהים ומאלף עם לקח רב בסופו ומעשה שהיה כך היה: זוג נישאו בשעה טובה ומוצלחת ולאחר שנה נולד להם בת ויקרא שמה בישראל - בתיה. לאחר מספר חודשים מהלידה עשו ההורים לילדתם, בדיקת ראייה ידנית... לקחו מפית והעבירו אותה מול עיניה לראות אם היא עוקבת, אך לאכזבתם עיניה לא זזו לשום כיוון! ההורים לא נלחצו מדי, משום שאמרו לעצמם כנראה שההתפתחות שלה איטית, לאחר שבוע בדקו שוב, ושוב לאחר שבוע נוסף ואין תזוזה... פנו לבדיקת רופא ולאחר שלושה ימים הגיעו התוצאות. "לצערי" פתח הרופא ואמר "הילדה שלכם סובלת מנכות קשה בתיה עיוורת! עיוורת מלידה!!".

הבשורה הכתה אותם כרעם ביום בהיר, לגדל ילדה עיוורת לא קל... אט, אט, התרגלו לחיות עם המציאות, גידלו אותה במסירות, השקיעו בה המון! ובתיה גדלה כילדה חכמה ומוכשרת יפת תואר ובעלת מידות טובות. כאשר הגיעה לפרק "בתולה נשאת", הוריה לא חסכו כל מאמץ לתת לה את האפשרות להקים בית נאמן בישראל ולאחר חיפושים רבים בארץ ובעולם נמצא בחור בשם מיכאל שהסכים להפגש עמה למרות היותה עיוורת! חתונה מפוארת נערכה לזוג הטרי ברוב פאר והדר ולאחר מכן בנו את ביתן למרות המוגבלות ואף זכו לשלושה ילדים שנולדו בזה אחר זה.

יום אחד שמעו הזוג כי יש פרופסור שמצליח לרפא עיוורים מלידה, ואכן מיכאל קבע תור לבתיה לאותו פרופסור. כאשר הגיע היום המיוחל נכנסו הזוג בצעדים מדודים ובלב הולם בפראות ולאחר בדיקה שנערכה אמר להם הפרופסור יש לי בשורה אחת טובה ואחת קשה בשבילכם, הבשורה הטובה באפשר להחזיר לבתיה את מאור העיניים! ואחת קשה לכדי רפאות את עיניה צריך להשיג תרומה של זוג קרניות של אדם חי!! חיי! להשיג תרומה של זוג קרניות של אדם חי זה לא מציאות! מי יסכים לתרום את העיניים שלו כדי שהשני יראה! להוציא עין אחת כדי שלשני יוציאו שניים יותר קל למצוא תורם כזה... מה שכן אפשרי זה ללכת לבית לוונשטיין ולחפש אדם שנפגע בגזע המוח ונמצא במצב של תרדמת ומסתבר שעד יום מותו כך, ולבקש ממשפחתו שיתרמו זוג קרניות ממנו לטובת בתיה. אפשרות שניה ללכת לבלניסון למחלקה סופנית אנשים שהרופאים נתנו להם שבועיים לחיות, ולנסות לשכנע את המשפחה שיסכימו לחתום על תרומה של זוג קרניות לטובת אשה צעירה ואומללה שתוכל לחזור לחיים תקינים ולגדל את ילדיה בלי שום מוגבלות. מיותר לציין כי שתי האפשרויות, אחת יותר קשה מהשנייה! "ולכן" קבע הרופא "חזרו לבתכם ואם אמצא תורם אהיה עמכם בקשר!!".

לאחר ארבעה חודשים נמצא תורם לבתיה! הרופא קבע להם תור לניתוח ליום ראשון. כאשר בתיה התפללה והגיעה לברכת "פוקח עיוורים" עיניה הוזילו דמעות כמים, בתיה בכתה לפני הקב"ה שהוא הרופא האמיתי שעוזר לה שהניתוח יעבור בשלום והעיקר שיצליח! יום ראשון הגיע! בתיה מלוות על ידי מיכאל לחדר הניתוח ורגע לפני שבתיה נכנסת לחדר הניתוח, מיכאל קורא לה לצד ואומר לה בהתרגשות רבה כך: "בתיה, את כרגע הולכת להכנס לניתוח בן עשר שעות ובעשה"שית תצאי כשאת רואה, אני רוצה לומר לך משהו שהסתרתי ממך עד היום! אני לא רוצה שהיית מופתעת בלי הכנה נפשית מראש. לאחר שלגם מכוס מים שהיה לידו, אמר לה "עד היום הסתרתי ממך אבל דעי לך שגם אני עיוור מלידה!! בשמחה מהולה בעצב ורגש מלווה בפתח בתיה נכנסה לחדר ניתוח! לאחר עשר שעות בתיה חוזרת מחדר התאוששות עם ערימות של תחבושות על העיניים. במקום חיכו לה אבא אמא ומיכאל, הרופא הגיע והחל להוריד תחבושת אחר תחבושת לאחר מספר תחבושות בתיה זועקת אני מרגישה שניכנס לי קרן אור בעיניים!! ולאחר הורדת תחבושת נוספת היא אומרת שהאור מסנוור, וכשהרופא הוריד את התחבושת האחרונה, לראשונה היא רואה בעיניה את אבא שלה!!! את אמא!!! ואת בעלה מיכאל!!! עין לא נשארה שם יבשה... לאחר מספר ימים הגיעו הילדים לבית החולים לבקר את אמם ובתיה לראשונה רואה את יעקב הבן הבכור ואת רחלי הקטנה וחמיק'ה התינוק, והפעם, הבית חולים רעד מהתרגשות...

עברו ימים ובתיה שוחררה לביתה, ואם עד היום היא חשבה שמיכאל מסתדר לבד הפעם היא רואה שהוא זקוק לתמיכה וסעד, בתיה כל יום לוקחת אותו לבית הכנסת לתפילות שחרית ממתנה שעה ומחזירה אותו הביתה כך במנחה וערבית ולשיעור בדף היומי בקיצור בתיה קשורה למיכאל בשלשלאות של ברזל... מצד שני בתיה התחילה 'לפתוח עיניים' ורצתה לראות גם מה שלא צריך לראות... לאחר כמה חודשים של התלבטות עם עצמה היא החליטה ש-די!! היא רוצה להפרד ממיכאל... לדבר איתו על הפרדה כשהיא עומדת מולו, היא לא הייתה מסוגלת. בתיה יצאה מהבית וצלצלה לנייד של מיכאל. שלום מיכאל - שלום בתיה - מיכאל תראה, אתה יודע עד לפני כמה חודשים לא הייתי רואה ועכשיו... כן ברוך ה' - ה' זיכה אותנו ופקח את עיניך. מיכאל, אתה צריך להבין אותי אבל אבא...א.א.א. מיכאל היה חכם והוא הבין את הרמז והגמגומים והוא אמר לה כך: בתיה! אני מבין שאת רוצה שאני יעזוב, רצונו של אדם זהו כבודו, חבל שזה כך השתדלנו לעבור את החיים על מי מנוחות כמה שרק היה אפשר... אבל אם את רוצה שאני אלך אז אני הולך - כל טוב! כאשר בתיה חזרה הביתה, מיכאל כבר לא היה! מיכאל השאיר לה מכתב ובמכתב היה כתוב: לבתיה!! מכתב זה נכתב בתמצית דם ליבי בלב שבור וכואב! ביקשת שאני יעזוב, עזבתי! אני מבין אותך, קשה לך להתנהל עם בעל עיוור זה מאוד מגביל ומדכה. תרשי לי לבקש ממך בקשה אחת לפני הפרידה "תשמרי על העיניים שלך טוב, כי לפני שהם היו אצלך הם היו אצלי!! אני תרמתי לך אותם... על החתום מיכאל. זהו הסיפור הכי עצוב ששמעתי בחיי.

רק מה! הסיפור הזה מעולם לא היה ולא נברא אלא משל היה...

מיכאל זה משל להקב"ה - מי - כאל. בתיה זה עם ישראל בתו של הקב"ה בת-יה, הקב"ה כביכול נשוי לעם ישראל "וארסתיך לי לעולם" הקב"ה נותן לנו איברים כדי שנעבוד אותו בהם עינים לראות אוזנים לשמוע לב לדעת... והאדם משתמש עם אבריו נגד רצונו יתברך והקב"ה ממשיך להיות איתו, לתת לו בריאות, פרנסה וכל טוב שקיים בעולם עד ש-האדם מתגאה! כאשר האדם מתגאה אומר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת. ואז כביכול הקב"ה עוזב את האדם עם מכתב פרידה, - "אתה רוצה שאני יעזוב אני עוזב! אבל תדע לך שהעיניים שלך הם שלי! הכבד שלך הוא שלי! כל האיברים שלך הם שלי! שמור עליהם..."

עלון זה יוצא להצלחת הרב הגאון נצח בן תורקיה שושנה הדיסה בת פרוחה שושנה מהצרי לעילוי בשמת ר' סעדיה בן נחום תורקיה שושנה בת מהרי"ו יוסף בן ר' סעדיה שלום בן ר' סעדיה תנצב"ה.

ולהצלחת רבקות בת הדיסה והילדים אהוד יצחק בן הדיסה והילדים מרים בת הדיסה והילדים משה בן הדיסה חיה בת הדיסה והילדים רינה בת הדיסה בריכה בת הדיסה שמעון אלעזר בן הדיסה שלמה דוד בן הדיסה חנה מרים בת בריכה יעקב בן חנה מרים

חדש!!!

בסיעתא דשמיא יצא לאור הספר "תוכו רצוף אהבה"

על התורה והמועדים (ב' כרכים) מאוצרותיהם של מגידים, תרשנים ובעלי מוסר

משובץ בסיפורים רבי הוד.

להשיג בטלפון: 052-7179954

מחיר מיוחד לשני הסטים!

ניתן להשיג את הספרים בשעות הערב בב"ב בטל: 052-7179954

ב"ב, יפו 052-7485864 | ירושלים 052-6513701 | נתניה 055-6683104

ירבנים 057-3168397 | קרית ספר 052-7612885 | תלביב 054-8481239

דפוס | גרפיקה | תפוסת על מוצרים 03-5275165

רח' בן פתחיה 19 ב'ב | רח' עזרא 35 ב'ב | 4033275165@gmail.com | 4033275165@gmail.com

להתעדתן כאן בעולם הזה

בסיעתא דשמיא יצא לאור הספר שימתיק לך את שולחן השבת! הספר מכיל פנינים יקרים, תלפונים ממאות ספרים, מנופים בשבע נפות את מה שערב לחיך ונתמד לאוזן, משובצים בסיפורי מופת.

להשיג בחנויות המובחרות

מתוך - מתוך - מתוך

זא אני הודסמגי 2

לל האריז | לל האיוס | לל השיור